

Publicerad 2013-07-12 19:37 av Crucio

En fiktiv karaktär ur en annan fiktiv karaktärs ögon.

Om M.

<small>Vi lyssnar till violin
en melodi som sorgen från ett helt
världskrig
och hon

har stormblå ögon
en åskstorm

jag har alltid älskat åska

hon
ser på mig och hon har sett allt
spåren efter hennes alla strider har lämnat avtryck i hennes blick i
henne

över hennes hud
ärren löper långa bleka som vägarna på en karta hennes hud
är min karta och jag följer
hennes vägar med
fingertopparna

hon
är trasig, men hon utgör ett så
vackert vrak

tonerna i bakgrunden blå som sorg
och som hennes ögon

men
ingenting som är verkligt är
så vackert

hon viskar
med åskljus i blicken den
är en okontrollerad blixtrande reva genom
mitt tysta
hjärta

och

jag raseras inför hennes stormögon jag

går vilse över hennes hud medan hon sover och jag är aldrig

så ensam

som då

som när stormen stillnar i sömnen

jag är aldrig så

ensam.</small>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Crucio med Poeter.se id #6928 innehar upphovsrätten